

Debian/GNU z perspektywy administratora (3)

GRZEGORZ JACEK NALEPA

16.5.2000, Kraków, *Revision* : 1.6

Streszczenie

Artykuł jest trzecim i ostatnim z cyklu opisującego specyfikę zarządzania pakietami w systemie Debian/GNU Linux. W artykule jest przedstawione narzędzie Alien pozwalające na instalowanie pakietów innych dystrybucji oraz system APT będący następną generacją narzędzi do zarządzania pakietami w systemie operacyjnym Debian/GNU.

Spis treści

1	Nowy system pakietów	2
2	System APT	2
2.1	Co nowego w Potato	3
2.2	Rodzina narzędzi APT	3
2.3	apt-get	4
2.3.1	Konfigurowanie	4
2.3.2	Wywoływanie	4
2.4	Rekompilacja pakietów źródłowych	6
2.5	APT i Dselect	6
2.6	Konfigurowanie APT	7
2.7	Dokumentacja APT	7
3	Alien	7
3.1	Funkcje i sposób użycia	8
4	Architektura systemu pakietów	9
5	Podsumowanie	10

---

¹Tekst ukazał się w: *Magazynie Linux & Unix*, nr 7/2000, wydawanym przez TAO Systems.

²Kontakt z autorem: [mail:gjn@agh.edu.pl](mailto:gjn@agh.edu.pl)

³Tytuł angielski: *Debian/GNU – Administrator's Perspective (3)*

⁴Tekst jest rozpowszechniany na zasadach licencji *GNU Free Documentation License*, której pełny tekst można znaleźć pod adresem: <http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html>

Poprzednie artykuły omawiały strukturę systemu pakietów w Debian/GNU oraz podstawowe narzędzia będące jego częścią. Ostatnia część opisuje system APT, będący kolejnym etapem rozwoju Debiana. W następnych wersjach dystrybucji Debian, APT będzie odgrywał coraz większą rolę. Najnowsza dystrybucja,¹ Debian/GNU 2.2 „Potato”, jest już w pełni zintegrowana z APT, tak więc znajomość jego działania jest niezbędna w administrowaniu. Na zakończenie zostanie również przedstawiony program *alien*, będący użytecznym rozszerzeniem podstawowych narzędzi.

1. Nowy system pakietów

Na podstawie zawartego w poprzednich częściach omówienia systemu pakietów Debian/GNU można powiedzieć, że jest to system złożony, lecz uniwersalny. Tym niemniej, wraz z upływem czasu i rozwojem systemu Debian/GNU, a także gwałtownym rozwojem technologii pojawiła się potrzeba rozbudowy systemu pakietów.

System oparty na programach *dpkg* i *dselect* dobrze spełnia swoje zadania w sytuacjach, gdy instalowane pakiety pochodzą z jednego źródła, jakim jest na przykład płyta CD-ROM, czy pojedynczy katalog na serwerze FTP. Tymczasem współcześnie coraz częściej mamy do czynienia z sytuacjami, w których oprogramowanie jest aktualizowane z kilku źródeł, takich jak serwery FTP, czy HTTP. Te źródła uzupełniają wersję instalacyjną systemu o nowsze wersje pakietów, lub nowe pakiety.

Wykorzystywanie wielu źródeł pakietów równocześnie może w praktyce powodować różne problemy. Przykładowo, administrator może wykorzystywać dwa różne serwery FTP zawierające pakiety Debiana, z których jeden zawiera kompletną kopię całej dystrybucji, a drugi jej fragment. Pomimo, że pierwszy serwer jest bardziej kompletny, to jest rzadziej uaktualniany. Drugi z kolei zawiera jedynie część dystrybucji, lecz bardzo często uaktualnianą. Powiedzmy, że dodatkowo na maszynie są używane środowiska GNOME czy KDE, których najnowsze wersje są w pakietach na oddzielnych serwerach. W przedstawionym przykładzie pojawia się kilka problemów, sprowadzających się w praktyce do zachowania *spójności* bazy danych o dostępnych pakietach. System pakietów powinien być w stanie połączyć informacje o pakietach dostępnych na czterech różnych serwerach i dołączyć je do bazy pakietów dostępnych na dysku lokalnym, czy płycie CD-ROM. Następnie powinien być w stanie odnaleźć żądany pakiet w jednym z powyższych miejsc i po ustaleniu jego zależności odnaleźć, o ile to możliwe pakiety, konieczne do spełnienia tych zależności.

Przedstawione powyżej zadanie nie było w praktyce realizowane przez żaden system pakietów w dystrybucjach systemu GNU/Linux. Najczęściej zadanie odnalezienia odpowiedniej wersji właściwego pakietu spadało na administratora. Rzecz jasna powstało szereg narzędzi wspomagających to wyszukiwanie, najczęściej serwisów na stronach WWW. Niestety żadne z tych rozwiązań nie potrafiło zachowywać automatycznie pełnej spójności informacji o pakietach zainstalowanych i dostępnych.

2. System APT

Na początku roku 1998 w ramach projektu Debian rozpoczęto prace nad systemem zarządzania pakietami rozwiązującym opisane powyżej problemy. System APT (ang. *Advanced Package Tool*), o którym jest mowa, jest rozwiązaniem ewolucyjnym. Nie zastępuje dotychczasowych narzędzi takich jak *dpkg*, ale rozszerza ich możliwości.

---

¹Najnowsza, w chwili pisania artykułu. Pojawienie się kolejnej wersji, „Woody”, jest planowane na listopad 2001.

Podstawowym zadaniem systemu APT jest automatyzacja procesu wyszukiwania, aktualizacji, instalowania i odinstalowywania pakietów DEB, przy równoczesnym zapewnieniu spójności informacji o pakietach dostępnych i zainstalowanych. System kontroluje na bieżąco zależności wszystkich zainstalowanych pakietów. Umożliwia również automatyczną rekompilację pakietów źródłowych.

Na najniższym poziomie, to znaczy na etapie samego instalowania pakietów, po ich uprzednim odnalezieniu i jeżeli jest taka potrzeba skopiowaniu do lokalnego systemu plików, APT wykorzystuje `dpkg`. APT nie ma zastępować `dpkg`, ma za to zastąpić `dselect`. W przeciwieństwie do `dselect`, APT ma zapewniać szereg różnorodnych interfejsów użytkownika umożliwiających zarządzanie pakietami. Rozwijanych jest kilka tego typu interfejsów, takich jak pracujące w trybie tekstowym `apt-get`, `console-apt` i `aptitude`, oraz pracujące w trybie graficznym `dietty` i `gnome-apt`. Mają one spełniać różne funkcje i nie jest w tej chwili pewne, które z nich zostaną ostatecznie ukończone, a które zostaną połączone z innymi. Dlatego też warto się skupić na aktualnym stanie systemu APT.

2.1. Co nowego w Potato

Z punktu widzenia obecnych i przyszłych administratorów systemów Debian/GNU istotne jest, jakie narzędzia mają do dyspozycji. APT, a właściwie jego skromna część `apt-get`, pojawił się po raz pierwszy w Debian/GNU 2.1 „Slink”. Umożliwiał on przede wszystkim bezproblemowe uaktualnienie dystrybucji oraz znajdowanie w sieci odpowiednich wersji pakietów. Jednak dopiero wersja Debian/GNU 2.2 „Potato” zawiera większą część APT. Dalej zostaną omówione te narzędzia, które są dostępne w „Potato”.

2.2. Rodzina narzędzi APT

W „Potato” jest dostępny APT w wersji 0.3.18. Nie zawiera on jeszcze wspomnianych zaawansowanych interfejsów użytkownika. Realizuje natomiast przedstawione w punkcie 1 założenia dotyczące zarządzania pakietami. Składa się on z następujących programów:

- `apt-get` – jest to podstawowe narzędzie służące do pobierania pakietów z dowolnych podanych źródeł.
- `apt-config`, `apt-setup` – są to narzędzia służące do konfiguracji systemu APT i programu `apt-get`.
- `apt-cache` – umożliwia bezpośredni dostęp do informacji o wszystkich dostępnych i zainstalowanych pakietach (ang. *package-cache*). Może być wykorzystywany między innymi do wyszukiwania pakietów w bazie APT.
- `apt-cdrom` – służy do dodawania do bazy dostępnych pakietów informacji o pakietach na płytach CD-ROM.
- `apt-move` – pozwala na synchronizację baz danych o pakietach pomiędzy różnymi maszynami.
- `apt-zip` – ułatwia pracę APT z wymiennymi nośnikami takimi jak dyskietki, napędy ZIP i inne.

Wymienione narzędzia wykorzystują bibliotekę `libapt-pkg`, zawierającą najważniejsze funkcje tych programów. Najważniejszą funkcję spełnia `apt-get` i jemu warto poświęcić najwięcej uwagi.

2.3. apt-get

Narzędzie **apt-get** zapewnia prosty interfejs do systemu APT umożliwiający przede wszystkim instalowanie pakietów. Program nie operuje na plikach DEB, lecz na samych pakietach. W związku z tym, **apt-get** nie instaluje plików DEB znajdujących się w systemie plików, lecz pakiety, znajdujące się w jednym z podanych źródeł. Dostępne źródła pakietów są podawane podczas konfiguracji.

2.3.1. Konfigurowanie

Konfiguracja **apt-get** znajduje się w pliku `/etc/apt/sources.list`. Plik `sources.list`(5) składa się z linii, z których każda ma postać:

typ URI argumenty

Parametr **typ** może obecnie przyjmować jedną wartość `-deb` i oznacza typowe drzewo dystrybucji Debiana, mające strukturę typu: `dists/dystrybucja/część_dystrybucji`.

URI (ang. *Universal Resource Identifier*) jest nadzbiorem popularnych URL, w związku z czym ma do nich podobny format. Przykłady URI:

```
http://www.debian.org/archive
ftp://debian.mps.krakow.pl/mirror/debian
cdrom:Debian 2.2/debian
file:/var/debian
```

Dodatkowe argumenty zawierają informacje o wykorzystywanych częściach dystrybucji.

W związku z tym przykład kompletnej, poprawnej linii w pliku `sources.list` może być następujący:

```
deb ftp://debian.mps.krakow.pl/mirror/debian potato main contrib
```

Oznacza ona, że **apt-get** będzie pobierał pakiety z maszyny `debian.mps.krakow.pl`, przez protokół FTP z katalogu `/mirror/debian`. Zostaną pobrane informacje o pakietach z dystrybucji `potato`, z części `main` i `contrib`.

Konfigurację wygodnie jest przeprowadzić przy pomocy interfejsu **apt-setup**. Umożliwia on szybkie i półautomatyczne wygenerowanie pliku `sources.list`. Wystarczy odpowiedzieć na pytania dotyczące lokalizacji w sieci i części dystrybucji jakie będą używane. Program sam zaproponuje serwery FTP dostępne w danym kraju, na przykład po podaniu Polski można przykładowo wybrać serwer `debian.mps.krakow.pl`, lub `ftp.icm.edu.pl`.

2.3.2. Wywoływanie

Po skonfigurowaniu można wywoływać **apt-get** w sposób następujący:

```
apt-get [opcje] [polecenie] [pakiet]
```

Najważniejsze polecenia to:

- **update** – powoduje uaktualnienie informacji o pakietach dostępnych w źródłach wymienionych w pliku `sources.list`.
- **upgrade** – dokonuje automatycznego uaktualnienia całego systemu. Program porównuje wersje zainstalowanych pakietów z wersjami dostępnymi i w razie potrzeby instaluje nowsze wersje, sprawdzając wszystkie zależności. To polecenie może służyć do systematycznego, zautomatyzowanego uaktualniania systemu.

- **install** – wraz z podanymi nazwami pakietów powoduje odnalezienie ich najnowszej wersji, oraz jej zainstalowanie.
- **dist-upgrade** – dokonuje uaktualnienia pomiędzy dystrybucjami Debian/GNU pozwalając przykładowo na automatyczne uaktualnienie dystrybucji 2.1 do 2.2.
- **remove** – usuwa podany pakiet z systemu.
- **check** – sprawdza stan systemu pakietów wykrywając i raportując ewentualne niespójności i inne błędy.
- **clean** – usuwa pliki pakietów DEB, które były skopiowane z jednego z podanych źródeł przed zainstalowaniem.
- **source** – pozwala na uzyskanie pakietu źródłowego DEB, jego automatyczną rekompilację i zainstalowanie.

Poniżej pokazany jest przykład instalowania pakietu przy pomocy **apt-get**:

```
# apt-get install task-polish
Reading Package Lists... Done
Building Dependency Tree... Done
The following extra packages will be installed:
  doc-linux-pl fonty ipolish konwert konwert-filters manpages-pl wpolish
The following NEW packages will be installed:
  doc-linux-pl fonty ipolish konwert konwert-filters manpages-pl task-polish
0 packages upgraded, 7 newly installed, 0 to remove and 0 not upgraded.
Need to get 5492kB of archives. After unpacking 15.0MB will be used.

Do you want to continue? [Y/n]

Get:1 ftp://debian.mps.krakow.pl potato/main doc-linux-pl...
...
Selecting previously deselected package...
Unpacking... (from ...) ...
Setting up...
```

Jak widać, przed przystąpieniem do instalowania jest budowana baza o wszystkich dostępnych pakietach, oraz drzewo zależności pakietów. Następnie są sprawdzane zależności. W tym przypadku instalowany jest pakiet **task-polish** zawierający oprogramowanie, które w dużym stopniu umożliwi spolszczenie Debiana. Ten pakiet wymaga szeregu innych, takich jak czcionki, konwertery, czy polski słownik. Po ustaleniu zależności i listy instalowanych pakietów jest wyświetlane podsumowanie. Zawiera ono również informację o rozmiarze plików pakietów, jakie zostaną skopiowane ze źródła, co jest szczególnie istotne w przypadku dostępu przez sieć o małej prędkości. Podana jest informacja, ile miejsca zajmą w systemie plików instalowane pakiety. Po potwierdzeniu przez użytkownika, program przystępuje do kopiowania plików z wybranego przez niego źródła. Po pobraniu wszystkich plików, w tym przypadku poprzez serwer FTP, uruchamiane jest w tle **dpkg**. Dalej instalowanie przebiega praktycznie identycznie jak w przypadku użycia **dpkg**, czyli pliki pakietów są rozpakowywane, a następnie pakiety są konfigurowane.

2.4. Rekompilacja pakietów źródłowych

Przy pomocy APT można również dokonywać automatycznej rekompilacji pakietów źródłowych. Warunkiem pobrania i kompilacji pakietu źródłowego jest dopisanie w pliku `sources.list` URI wskazującego na lokalizację pakietów źródłowych (`deb-src`).

Aby pobrać i zrekompilować pakiet źródłowy należy wywołać `apt-get`:

```
# apt-get -b source nazwa_pakietu
```

Instalowany pakiet binarny będący wynikiem kompilacji może być zoptymalizowany pod kątem konkretnego systemu na którym jest instalowany, na przykład dla konkretnej architektury sprzętowej. Debian jest standardowo dostępny w wersji i386 na platformę Intel x86 i M68000 na platformę Motorola M68k. Jest tak między innymi dlatego, że rekompilacja całej dystrybucji (aktualnie ponad 4000 pakietów!) nie ma sensu i niewiele daje. Tym niemniej można sobie wyobrazić, że chce się zrekompilować konkretny pakiet, na przykład z optymalizacją dla procesorów Pentium. W takim przypadku można odpowiednio skonfigurować kompilator, lub nawet zainstalować odpowiedni pakiet Debiana, *pentium-builder*, i w trakcie pobierania pakietu przez APT nakazać mu automatyczną rekompilację.

Dzięki możliwości rekompilacji pakietów źródłowych można dokonywać złożonych uaktualnień dystrybucji, używając pakietów źródłowych z nowszych wersji Debiana.

2.5. APT i Dselect

Jak już wspomniano, docelowo system APT ma zastąpić `dselect`. Ponieważ jednak interfejsy graficzne użytkownika do APT nie są jeszcze gotowe, został on tymczasowo zintegrowany z `dselect` poprzez `apt-get`. W `dselect` jest dostępna dodatkowa metoda (`apt-get`) umożliwiająca otrzymywanie pakietów przez APT. Ta metoda była już dostępna w dystrybucji Debian/GNU 2.1, wymagała jednak ręcznej edycji pliku `sources.list`.

W przypadku dystrybucji 2.2 („Potato”) `dselect` udostępnia skrypt konfiguracyjny dla metody `apt-get`. Poniżej jest zaprezentowany przykładowy przebieg konfiguracji:

```
Access method 'apt'.
```

```
apt - APT Acquisition [file,http,ftp]
```

```
Set up a list of distribution source locations
```

```
Please give the base URL of the debian distribution.
```

```
URL [http://http.us.debian.org/debian]:
```

```
ftp://debian.mps.krakow.pl/mirror/debian
```

```
Please give the distribution tag...
```

```
Distribution [stable]: potato
```

```
Please give the components to get
```

```
Components [main contrib non-free]: main contrib
```

```
Get:1 ftp://debian.mps.krakow.pl potato/main Packages
```

```
Get:2 ftp://debian.mps.krakow.pl potato/main Release
```

```
Get:3 ftp://debian.mps.krakow.pl potato/contrib Packages
```

```
Get:4 ftp://debian.mps.krakow.pl potato/contrib Release
Reading Package Lists... Done
Building Dependency Tree... Done
Merging Available information... Done
Replacing available packages info, using /var/cache/apt/available.
Information about 4060 package(s) was updated.
```

Biorąc pod uwagę ogromne możliwości `apt-get`, jest to obecnie prawdopodobnie najlepsza metoda otrzymywania pakietów dla `dselect`.

2.6. Konfigurowanie APT

Konfiguracja całego systemu APT znajduje się pliku `/etc/apt.conf`. Korzystają z niej praktycznie wszystkie narzędzia z rodziny APT. W pliku znajdują się informacje o działaniu podstawowych funkcji APT, oraz jego poszczególnych interfejsów, takich jak interfejs do `dselect`, czy `dpkg`. Pełne omówienie składni tego pliku wykracza poza ramy artykułu, lecz jest ona dokładnie opisana w `apt.conf` (5). Konfiguracja w tym pliku może być uaktualniana ręcznie poprzez jego edycję, lub półautomatycznie poprzez program `apt-config`.

2.7. Dokumentacja APT

System APT ma wyczerpującą dokumentację, na którą składają się podręczniki oraz dokumentacja napisana w języku SGML, która jest dostępna w kilku formatach, na przykład HTML. Składa się ona z następujących części:

cache pełny opis implementacji `cache`'u APT'a, przechowującego informacje o dostępnych pakietach.

design ogólny opis architektury systemu APT.

dpkg-tech opis interfejsu pomiędzy APT a `dpkg`.

files dokument zawierający opis drzewa plików APT, w tym struktury plików konfiguracyjnych.

guide jest to podręcznik pozwalający na szybkie zapoznanie się z `apt-get`, jego konfiguracją i współpracą z `dselect`.

method opis interfejsu różnych metod dostępu do pakietów używanych przez APT.

offline wskazówki dotyczące używania APT na maszynie bez dostępu do sieci.

Oprócz wymienionej dokumentacji przydatne są dokumenty opisujące pakiety dodatkowe (na przykład `apt-zip`).

3. Alien

Program `alien` nie jest wprowadzić integralną częścią systemu pakietów, w takim sensie w jakim jest nią `dpkg`, `dselect` czy APT, pełni jednak bardzo ważną funkcję pomocniczą. `alien` służy do konwertowania pakietów pomiędzy różnymi formatami. Pierwotnie program miał służyć do dokonywania konwersji pomiędzy pakietami DEB i RPM, lecz w chwili obecnej wspiera wszystkie popularne formaty pakietów. Dzięki temu narzędziu możliwe jest instalowanie w systemie Debian/GNU pakietów przygotowanych dla dystrybucji RedHat, czy Slackware. Można również udostępniać pakiety DEB użytkownikom tych dystrybucji w ich formatach.

3.1. Funkcje i sposób użycia

Podstawową funkcją **alien** jest dokonywanie konwersji pakietów, domyślnie do formatu DEB. Konwersja może przebiegać w pełni automatycznie. W takim przypadku wystarczy wywołać program jedynie z nazwą pliku pakietu, na przykład w formacie RPM:

```
# alien gftp-1.13-4.i386.rpm
-- Examining gftp-1.13-4.i386.rpm
-- Unpacking gftp-1.13-4.i386.rpm
1108 blocks
-- Automatic package debianization
-- Building the package gftp_1.13-5_i386.deb
dh_testdir ... dh_builddeb
dpkg-deb: building package 'gftp' in '../gftp_1.13-5_i386.deb'.
Generation of gftp_1.13-5_i386.deb complete.
-- Successfully finished
```

Podobny efekt można uzyskać podając opcję **-d**. Z kolei dokonanie konwersji odwrotnej, to znaczy z formatu RPM do DEB, jest pokazane poniżej:

```
# alien -r vim_5.3-13.deb
-- Examining vim_5.3-13.deb
-- Unpacking vim_5.3-13.deb
-- Automatic spec file generation
-- Building the package /usr/src/redhat/RPMS/i386/vim-5.3-14.i386.rpm
Processing files: vim
Finding provides...
Finding requires...
Prereqs: /bin/sh
Wrote: /usr/src/redhat/RPMS/i386/vim-5.3-14.i386.rpm
Generation of /usr/src/redhat/RPMS/i386/vim-5.3-14.i386.rpm complete.
-- Successfully finished
```

Oprócz konwersji do formatu DEB (opcja **-d**) i formatu RPM (opcja **-r**), możliwa jest jeszcze konwersja do formatu **.tar.gz** używanego na przykład w dystrybucji Slackware. Czasami konwertowany pakiet może wymagać modyfikacji związanych z różnicami pomiędzy dystrybucjami. Jeżeli dokonuje się konwersji do formatu DEB, to przy pomocy opcji **--patch=nazwa_pliku** można podać plik zawierający odpowiednią łatę. Można również jedynie rozpakować oryginalny pakiet (na przykład pakiet RPM) i ręcznie dokonać modyfikacji. W takim przypadku trzeba użyć opcji **-g**. **Alien** może od razu wywołać **dpkg** i zainstalować pakiet, wystarczy podać opcję **-i**. Nie jest to jednak polecane, jeżeli nie jest się pewnym tego, jak ostatecznie wygląda pakiet po konwersji.

Pomimo, że **alien** potrafi dobrze konwertować pakiety różnych dystrybucji, samo ich używanie nie musi być wcale takie łatwe. Jest ku temu kilka powodów. Po pierwsze dystrybucje mają różne systemy sprawdzania zależności. Pomimo, że **alien** dość dobrze radzi sobie z translacją tych zależności, może dojść do sytuacji, w której pakiet po konwersji nie będzie miał wszystkich niezbędnych informacji o zależnościach. Kolejną przeszkodą mogą być różnice w stosowanej w danej dystrybucji organizacji systemu plików. Teoretycznie, najważniejsze dystrybucje GNU/Linux są zgodne z FHS (*Filesystem Hierarchy Standard*). W praktyce standard dopuszcza w niektórych przypadkach pewną dowolność, a to może powodować problemy. Przykładowo, nie ma większych problemów przy przenoszeniu pakietów pomiędzy dystrybucjami Debian/GNU i RedHat, zakładając, że spełnione są wszystkie zależności (na przykład są

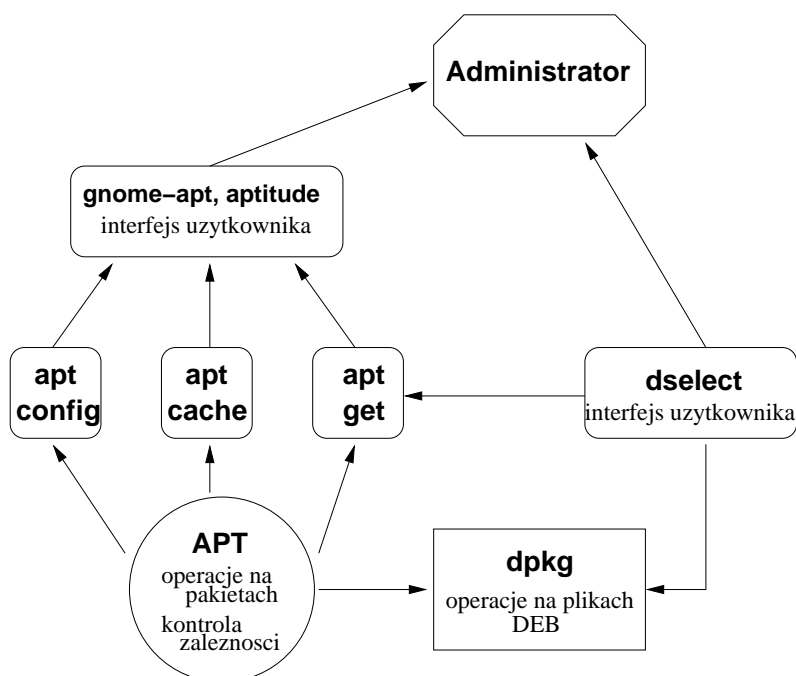

odpowiednie wersje bibliotek). Problemy pojawiają się natomiast z młodszymi dystrybucjami, których twórcy zdają się traktować FHS dość niefrasobliwie. Może się zdarzyć, że nawet w obrębie dystrybucji opartych o jeden format pakietów, na przykład dystrybucji RedHat, Suse, Caldera opartych o RPM, mogą mieć miejsce problemy związane z niezgodnościami w systemie plików.

Jak widać **alien** jest narzędziem przydatnym i prostym w obsłudze. Może być pomocny w sytuacjach, gdy nie jest dostępny pakiet binarny w żądanym formacie, a rekompilacja pakietu z kodem źródłowym jest trudna lub niemożliwa. Należy go jednak używać rozsądnie, pamiętając o wymienionych powyżej ograniczeniach w przenoszeniu pakietów.

4. Architektura systemu pakietów

Na zakończenie warto, w ramach podsumowania, przedstawić zarys architektury systemu pakietów w systemie Debian/GNU, przynajmniej na etapie wersji 2.2. Rysunek 1 przedstawia ogólny zarys tej architektury. Jak widać jest ona rozwinięciem tego, co było znane z wcześniejszych

Rysunek 1: Architektura systemu pakietów

wersji Debiana. System APT współistnieje z **dselect**, lecz stopniowo będzie go wypierał, wraz z pojawieniem się jego zaawansowanych interfejsów użytkownika. Jednym z podstawowych zalet tej architektury jest możliwość pełnej integracji systemu pakietów z siecią. Zaawansowany system sprawdzania zależności pozwala nie tylko na łatwe uaktualnianie pojedynczych pakietów, lecz również całej dystrybucji. Niewykluczone, że w przyszłości wraz z rozwojem systemu ta architektura zostanie uzupełniona o nowe elementy.

Należy przypomnieć, że pakiety dystrybucji Debian/GNU są zgodne z tzw. *Debian Policy*, czyli zbiorem ścisłych zasad dotyczących tworzenia, uaktualniania i rozwiązywania zależności pomiędzy pakietami. Polityka tworzenia pakietów dokładnie określa wspólne dla całej dystrybucji zasady tworzenia i uaktualniania plików konfiguracyjnych, dzielonych aplikacji i innych zasobów. Jej dokładne omówienie niestety wykracza poza ramy tego artykułu – zainteresowanych można odesłać do stron WWW Debian/GNU. Warto jednak zaznaczyć, że to właśnie

między innymi *Debian Policy* całość dystrybucji, która w przypadku wersji „Woody” składa się z około 5000 pakietów, jest niezwykle stabilna i ściśle zintegrowana.

5. Podsumowanie

Seria artykułów o systemie pakietów Debian/GNU była próbą scharakteryzowania jednego, prawdopodobnie najważniejszego, z elementów systemu Debian. Nie jest to bynajmniej próba opisu dystrybucji jako całości. Ze specyfiką Debian/GNU i jego systemu pakietów wiążą się przykładowo inne, nie opisane tutaj, zagadnienia:

- zaawansowany system Menu, pozwalający na automatyczną integrację z dowolnym *window managerem*,
- narzędzia do automatycznego konfigurowania pakietów,
- oprogramowanie wspierające tworzenie pakietów źródłowych, które można kompilować na dowolnej, wspieranej przez Debiana platformie,
- system wspierający alternatywne wersje pakietów (*/etc/alternatives*),
- zaawansowane narzędzia do konfiguracji i rekompilacji jądra systemu Linux,
- zcentralizowany system dokumentacji, dostępny lokalnie i przez WWW,
- zaawansowane narzędzia do obróbki dokumentów w językach opartych o SGML (DocBook, LinuxDoc, Html, DebianDoc itp.),
- wsparcie dla różnorodnych wersji programów (na przykład 3 serwery SMTP, kilka serwerów HTTP, itd.)
- i wiele, wiele innych elementów.

Przykłady można mnożyć, a ich pełniejsze omówienie można znaleźć w dokumentacji dostępnej w systemie, lub w książkach poświęconych Debian/GNU. Można mieć nadzieję, że omówione zagadnienia przedstawione w tym i w poprzednich artykułach okażą się pomocne dla administratorów i użytkowników Debian/GNU, a także przybliżą ten system tym, którzy go nie znają.